

[Palle Simonsen]

tankegang – og jeg vil da godt sige til hr. Camre: den har gode vækstbetingelser i disse år, for ser man på lønudviklingen f. eks. inden for tjenestemand- og funktionærområdet, så kan man se, at udjævningen er stadig større. Efter afskaffelsen af den procentvise dyrtidsregulering er det gået lynhurtigt med denne udjævning. Det er et socialdemokratisk ønske, der opfyldes, men jeg vil gerne sige, at det strider fundamentalt mod en konservativ opfattelse. Hvis ikke man kan belønne de mennesker, som påtager sig et øget ansvar og en øget arbejdsbyrde, så fjernes dynamikken stille og roligt i dette samfund.

Vi oplever et stigende skattetryk, som jeg startede med at konstatere, gennem stadig flere offentlige ansættelser. Det bidrager også til at ødelægge virkelyst og initiativ i det danske samfund.

Man søger fra socialdemokratisk side at løse mange af beskæftigelsesproblemerne ved det, som jeg vil kalde nødløsninger, ved offentlige beskæftigelsesarbejder, hvor en række af disse arbejder i virkeligheden er uinteressante og meningsløse. Hvad er det, en masse mennesker kommer til at udføre? Det er ikke det, man kalder meningsfyldt arbejde. Nej, det er et spørgsmål om at virke med et eller andet for at kunne forbedre på arbejdsledsstatistikken.

Ser vi på den særlige indsats for de langtidsledige, så tror jeg nok, vi har lov til at konstatere i dette øjeblik, at det i stor udstrækning bliver kommunerne, der kommer til at beskæftige de langtidsledige. Med hvad? Ja, det bliver i virkeligheden i stor udstrækning med arbejdsområder, som tidligere er udført af private erhvervsvirksomheder. Det er et spørgsmål om at ansætte folk til rengøringsarbejde og afskedige de private rengøringselskaber. Det er et spørgsmål om at ansætte mennesker til at udføre entreprenørarbejder og afskedige private entreprenørvirksomheder. Det, der sker i forbindelse med et sådant forslag, er i virkeligheden det, man kunne kalde en kommunalisering af private virksomheder. Man kunne også bruge et stærkere udtryk og sige, at det er en form for socialisering.

Hvis vi ser på vore sociale ydelser, må vi også konstatere, at det ambitionsniveau, som de har nået, bidrager til at ødelægge noget af virkelysten. Vismændene siger i deres rapport, at der finder en tilpasning til rummeli-

ge regler inden for arbejdsløshedsforsikringen sted i disse år, og det betyder vel, sådan lidt tilsløret, at der er nogle mennesker, der i virkeligheden må konstatere, at de kan få mere ud af at være arbejdsløse end at have et arbejde. Her taler jeg ikke om misbrug; det er en nøgtern konstatering af den økonomiske situation. Vi kender alle eksemplerne. Det er klart, at det bidrager til i det lange løb at sætte spørgsmålstegn ved, hvorvidt man egentlig er interesseret i at påtage sig et stykke arbejde. Også et sådant område er medvirkende til, at samfundets dynamik bliver forringet.

Jeg synes, det har været glædeligt at se i vismændenes rapport, at man har konstateret, at det ikke er teknologien, der er årsag til vores arbejdsløshed. Der har været mange, også her i folketinget, der har søgt at give indtryk af dette. Det, det drejer sig om, er at udnytte teknologien på den rigtige måde. Når vi ikke har gjort det, så vi har fået mere beskæftigelse, så er det vel bl. a., fordi investeringslysten ikke har været tilstrækkelig høj.

Lad mig derfor til allersidst sige, at vi er bekymrede over, at regeringen ikke tager nogle modige initiativer for at løse problemerne, men vi er også bekymrede over den socialdemokratisering af samfundet, som finder sted, og som finanslovsforslaget i så stor udstrækning er udtryk for. Vi mener i virkeligheden, at der i ly af krisen finder en hurtigere socialdemokratisering sted, end der har gjort det op igennem 1960'erne og i begyndelsen af 1970'erne. I en situation, hvor der i dette folketing ikke er socialistisk flertal, er det i virkeligheden en meget beklagelig ting. Det er meget store resultater, man på den måde opnår.

Hr. Ellemann-Jensen sagde i sit indlæg for et øjeblik siden, at det var en lang vej, man skulle gå i SV-regeringssamarbejdet, og det, det drejede sig om, var at slå ind på den rigtige sti. Jeg håber, det lykkes, men jeg vil godt sige, at efter vor opfattelse følger man stadig den slagte vej, den, som også den socialdemokratiske mindretalsregering fulgte. Der er for os at se ingen ændringer i så henseende. Det drejer sig om nu at få os bevæget frem til en situation, hvor vi i højere grad netop på grund af folketingets sammensætning får ændret disse ting, så dynamik i dette